

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus
Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua
distinctus**

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

1. De mora in oratione tenenda, & eius causis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

In dicitur; vulnerata caritate ego sum.

Cant. 5

TEXTVS VIGESIMVS SE-
CVNDVS.

Et fuit quadraginta diebus, & quadraginta noctibus.

De mora in oratione tenenda, & eius causis.

1. **M**odus loquendi scripturæ est, & *Quid dicitur* maxime apud Hebræos: Nam dies 40, es naturalis tempus lucis & noctis continet. Nihilominus cum dicimus aliquid factum die aliquo, ei qui fecit præsupponimus, quietus tempus non fuisse negatum. Ut qui negotia gerunt in curia, vesperi domum redeunt, in cubiculum, lectumque se recipiunt, & quietis elapsso tempore rursum exurgunt & negotia resumunt.

2. Tu vero Moyses dic nobis, quod tibi divisorum in monte, quod te post diei imo diu Moy- quadraginta dierum labores singulos exant- ses in mo latos recipiebas? Quod tibi cubile capiendo te habes somno? Ex qua montis Sinai parte? Quis ti- rit, bi mensam parabat? Et quibus dapibus reficiebas? Quinam tibi administri? Qui men- sa tuae convictores ac convivæ? Sane ieunavit quadraginta diebus & quadraginta noctibus Moyses; nam & Elias idem exercuit; postmodum Christus sacravit, omnium rex atque

Ecc

fac-

factor temporum. Nos dies negotijs impendi-
mus; orationi verò ac contemplationi, vix
quidem, momenta tribuimus. Moyses sun-
tus ibi quadraginta diebus & quadraginta noctibus a
colloquijs divinis non cessavit: nunquam
mentem relaxavit: nusquam omnium dierū
quadraginta, vel parte minima fatigatum se
sensit: nimisrum breves epularum ac recrea-
tionum sunt horæ, & velut momenta effluunt
ac dilabuntur. Labor non est, ubi amor do-
minatur; absit fatigatio ac tedium, ubi suavi-
tas & voluntas. Breve tempus reputatur,
cum aeterna, & cum aeterno Deo, tractamus
negotia, ac transfiguntur.

3. Sed quænam illic Moyses pertractabat?
Quænam tanta Deo tecum negotia, ut velut
illum vel ipse te quadraginta dierum spatio
detineat; diei noctem iungas, & dies nocti-
bus? Verum cum magnis, magna, eaque diu-
solideque tractantur; & quia magna sunt, non
exiguo spatio ceduntur, & reciduntur. In
aulis principum res parvæ annos integros ho-
mines, & quidem benè occupatos detinent.
Quæcumque cum Deo peraguntur, magna,
excella, summa aestimanda sunt; quia & ipse
magnus, excelsus, & summus est; & quæ ad
eum pertinent, talia, etiam si à nobis exigua
reputentur, aestimare convenit. Accidit Moyse
multa in monte communicata fuisse, partim
quæ ad gubernationem populi Israelicis spe-

NVI
116

tabant, quæque futurorum figura existebant, partim quæ de venturo Messia prænuntiavit, ut omnia ficeret secundum exemplar, quod ei in monte monstratum erat. Infinita sunt verò quæ ad regimen populi, ceremonias, tabernaculi & omnium quæ in eo continentur structuræ spectabant; nempe omnia quæ in exodo, Deteronomio, in libris sequentibus Moysis & longè plura, quæ post Moysis mortem contigerunt. Hæc aut similia ut summi momenti detinuerunt Moysem, cum Domino quadraginta diebus, & quadraginta noctibus.

SECTIO SECUNDA.

De significatione quadraginta dierum, quibus Moyses cibo caruit.

I. **D**uo tota hac celebri figura obser- vari haec tenus potuerunt. Vnum, tari hoc quanta sit dignitas, atque eminentia oratio- tractatu, nis, cum eximia utilitate coniuncta: alterum, Oratio- eidem orationi annexum esse oportere inse- nis digni- parabiliter, iejunium nempe, aut certè sobri- tatem. etatis laudem singularem. Quâ de re initio vtcumque tractavimus. Hic verò quia Moy- ses, quadraginta diebus cum Deo in otio ad modum negotioso versatus est, totidem sa- nè iejunavit, atque adeo ut ne guttam qui- dem aquæ delibarit; quo quisque intelligat, abstinentiam, ita coiunctam esse debere ora-

Ecc 2 gioni